

מ"ת 7242/01/15 - רוסטום טוגולב נגד מ. ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 7242-01-15 מדינת ישראל נ' טוגולב

תיק חיצוני: 1108/15

בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

מבקש רוסטום טוגולב באמצעות ב"כ עו"ד תומר גונן

נגד

משיבה מ. ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה חיפה

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

1. לפני בקשה לעיין מחדש בתנאי שחרורו של המבקש אשר שוחרר למעצר בית מלא בתאריך 28.1.15 לאחר שהוגשו נגדו שני אישומים בגין נהיגה בשכרות (תחת השפעת סמים).

טענות המבקש

2. לטענת המבקש חל כרסום משמעותי בראיות בכל הנוגע לשאלת קיומו של "חשד סביר" עובר לדרישת השוטרים מהמבקש לתת דגימת שתן (ביחס לאישום הראשון בלבד). בהקשר זה הפנה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 23.2.15 במסגרת עפ"ת 29882-01-15 טל יהושוע גבאי נ' מ. ישראל (להלן: "גבאי") שם נקבע בין היתר כי: **"חשד סביר שאינו אצל שוטר המקור, אינו יכול להיות 'מולבן' על ידי שוטר השטח, רק מהטעם שקיבל את הדברים משוטר המקור"**. עוד נקבע, כי לצורך בחינת סבירות החשד על המדינה להציג במסגרת ההליך המשפטי את מקור החשד או "פרפרזה" ממנו הכוללת התייחסות לאמינות המקור.

3. בדיון שהתקיים בבקשה טען המבקש כי עניינו זהה לזה של "גבאי" מהטעם שאותו מידע מודיעיני לא היה בידי השוטר בשטח אשר עצר את המבקש, אלא נמסר לו באופן כללי במכשיר הקשר ובנסיבות אלו המידע המודיעיני אינו יכול לבסס "חשד סביר". עוד טען כי המידע עצמו כללי ביותר ואינו בגדר ידיעה קונקרטית שיש בה כדי ללמד על נהיגה תחת השפעת סמים. לאחר הדיון, השלים המבקש טיעוניו בכתב תוך שהוא מדגיש כי המידע המודיעיני חסר נתונים מהותיים כגון זמן מסירת המידע, מהימנות המקור, אמינות המידע וכד' ובהתאם לא ניתן לסמוך עליו, אף לא לכאורה. עוד טען כי לא מן הנמנע שאותו מידע מודיעיני לא היה קיים בזמן עצירת רכבו של המבקש, אלא התגבש רק בשלב מאוחר יותר וככזה אינו יכול להוות ראיה שיש

בה כדי לבסס "חשד סביר".

טענות המשיבה

4. לטענת המשיבה לא חל כל כרסום ראיתי. הפנתה לחומר החקירה ולמידע המודיעיני וטענה שיש בו כדי לבסס "חשד סביר". הפנתה לפסיקה רלוונטית ובקשה לאבחן את עניין "גבאי" שם לא הוכח קיומו של "חשד סביר" מהטעם שלא הוצגו המידע המודיעיני ו/או הפרפרזה.

דין והכרעה

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני מחליט לדחות את הבקשה.

שאלת קיומן של ראיות לכאורה

6. טענת המבקש ממוקדת אך ורק בשאלת קיומו של "חשד סביר" לביצוע עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים עובר לדרישה למתן דגימת שתן ביחס לאישום הראשון מתאריך 26.1.15.

7. לאחר שבחנתי את הראיות וטענות הצדדים אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת קיומו "חשד סביר" לנהיגה תחת השפעת סמים עובר לדרישת השוטר מהמבקש לתת דגימת שתן. עניינו של המבקש אינו דומה למצב הדברים בעניין "גבאי" וזאת ממספר טעמים.

8. ראשית, השוטר אשר דרש מהמבקש לתת את דגימת השתן אינו השוטר בשטח אשר קיבל את תוכן המידע המודיעיני בקשר, אלא מר אלי כהן אשר נחשף ישירות לידיעה המודיעינית עובר לדרישה למתן דגימת שתן (ראה "דו"ח פעולה יזום" מתאריך 26.1.15), כך שלא מדובר במידע "מולבן" כפי טענת המבקש.

9. שנית, גם אם היה זה השוטר בשטח שדרש מהמבקש לתת דגימת שתן על סמך המידע המודיעיני שקיבל מהשוטר אלי כהן, הרי שהמידע המודיעיני הוצג במהלך הדיון ותוכנו של המידע אף הועבר לב"כ המבקש (למעט זהות המקור ומועד מסירת המידע לגביהם הוצאה תעודת חסיון), זאת, להבדיל מעניין "גבאי" שם לא הוצגו במהלך שמיעת הראיות המידע המודיעיני או ה"פרפרזה" של המידע.

10. אשר לתוכן המידע ומשמעותו. תוכנו של המידע שאינו חסוי הינו כדלקמן: **"רוסטם טוגלוב מקריית אתא סוחר בסמים ומשתמש בסמים באופן קבוע כמו כן נוהג ברכבו מסוג מזדה 3 מס' 8668768 כאשר הוא נמצא לאחר שימוש בסמים ותחת השפעת סמים"**.

לא מדובר במידע כללי, אלא במידע קונקרטי הנוגע לנהיגה ברכב ספציפי לאחר שימוש בסמים. תוכן המידע בשילוב עם הנתונים החסויים כגון סוג מקור המידע, מועד מסירת המידע ומעמד קבלת המידע, מלמדים לפחות לכאורה, על קיומו של "חשד סביר" לביצוע עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים.

ער אני לרצונו של המבקש לבחון לעומק את רמת אמינותו של המידע, אך אין זה השלב וההליך בו ניתן לעשות כן. אציין רק, כי לפחות לכאורה לא מדובר במידע ישן או ממוחזר כפי רמיזת המבקש.

11. ודוק, כל שנדרש מהשוטר טרם הדרישה למתן דגימת שתן הינו קיומו של "חשד סביר" לביצוע עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים, ודי באותו מידע מודיעיני שהוצג כדי לבסס "חשד סביר".

מעבר לנדרש, אציין כי גם אם יתברר במהלך שמיעת הראיות בתיק העיקרי, כי אותו מידע לא היה מדויק או רמת אמינותו נמוכה, לא יהיה בכך לטעמי כדי לכרסם בעובדה שקדם לדרישה למתן דגימת שתן "חשד סביר", אלא אם יוכח שהשוטר אלי כהן ידע כי מדובר במידע שלא ניתן לסמוך עליו -טענה שדינה להתברר במסגרת שמיעת התיק העיקרי ולא בשלב זה.

12. המבקש לא חלק על קיומן של ראיות בכל הנוגע לעצם נהיגתו ולעובדה שסירב לתת דגימת שתן לאחר שהוסברה לו משמעות הסירוב.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת עובדות האישום הראשון.

13. אשר לעתירת המבקש להקל בתנאי השחרור נוכח הזמן שחלף והעובדה שטרם נקבע מועד לשמיעת ראיות, הרי שטרם חלפו 3 חודשים ממועד החלטת השחרור (28.1.15) ולא ניתן לומר כי מדובר בנסיבה שיש בה כדי להצדיק הקלה בתנאי השחרור, מה בפרט שקיים למבקש חלון התאווררות יומי בין השעות 18:00-16:00.

לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ז ניסן תשע"ה, 06 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.